

også om mælk, at sødmælk er sundt for spædbørn, men at det er usundt for de voksne. Skal vi graduere en pris, alt efter hvem vi er, og hvad der er sundt for hver enkelt? Med andre ord: Hvor skal snittet lægges mellem sunde og usunde fødevarer? Og hvem skal være smagsdommer? Og risikerer vi ikke en ny opblomstring af grænsehandelen?

Vi har nu en rygelov, som vi er tilfredse med, og som har fået en debat, og den kommer jo op flere gange. Men at staten skal lovgive på det her område mere, end hvad der er, med forbud, der vanskeliggør det for rygerne, er helt hen i vejret. Når vi taler sundhed og forebyggelse, undrer det mig, at vi ikke hører om, at vi skal forebygge, at de unge starter med at ryge. Det har vi fra Dansk Folkeparti foreslået.

Vi vil være med til at fjerne tilsætningsstoffer i cigaretterne, som man helt lovligt putter i, og som får de unge til at synes, at det smager godt, og som de hurtigt bliver afhængige af. Fra alle undersøgelser ved vi, at de starter med at ryge som 13-14-årige, også at aldersgrænsen er 16-18 år. Men dengang gik Socialistisk Folkeparti ikke med i at forbyde tilsætningsstofferne; så kunne det have været gjort for et halvt år siden.

Men der burde også komme nogle flere forslag om, hvordan vi undgår, at de unge starter. For det, vi hører nu, er, at man vil begrænse det, og vi ved, hvem det er, det kommer til at ramme. Passiv rygning kan man ikke selv vælge fra, men derimod er den ikke luftforurenende, som det er i storbyerne; det er her, vi ser, at levealderen er kortest.

Vi ved også, at det ikke stopper med forbud. Vi har jo alle hørt om forbud mod udendørs rygning, boligkomplekser for ikkerygere, og som den anden dag: at nu skulle det også forbydes i ens eget hjem, hvis der var børn til stede. Hvad er det for en stat, vi vil have?

Kulturen ændrer sig, og vi ser, at de unge færdes mere og mere på cafeer og lignende, og vores værtshuse vil automatisk blive færre, og der vil blive mindre rygning. Vi har aldrig været tilhængere af stater, som lovgiver om, hvordan borgerne skal leve, uanset hvad grundlag der er. Vi kan sagtens skabe sundhed på anden måde, og der bør vi lægge kræfterne i stedet.

Vi ved, at rygning ikke er sundhedsfremmende. Det koster mange menneskeliv, og det kan skabe problemer for omgivelserne, herunder børn, der udsættes for passiv rygning. Men i Danmark har vi i århundreder haft et frit syn på

rygning, som indtil for nylig kunne udføres hvor som helst og når som helst. Lad os beholde den rygelov, som vi har; vi skal lade være med at komme med flere forbud og restriktioner. Lad os lave nogle incitamenter med forebyggelse og sundhedsfremme i stedet.

Kl. 12:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:26

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Det her er jo et fuldstændigt kernefelt i forhold til sundhedspolitik. Jeg vil gerne spørge fru Liselott Blixt: Er det faktum, at 25 pct. af 9.-klasserne her i Danmark er overvægtige, ikke er et vink med den helt store vognstang om, at debatten i Folketingssalen om, hvorvidt slik er sundt eller ikke sundt, på en eller anden måde kan virke en lille smule afsporet? Hvad er det, 9.-klasserne er blevet overvægtige af? Er det bare, fordi de spiser for meget mad, eller er det et spørgsmål om, at de måske spiser for meget af det usunde? Naturligvis er det her lidt et angreb på fru Liselott Blixts udsagn om, at det kan være svært at afgøre, om slik er sundt eller usundt.

Jeg vil gerne i samme ombæring sige, at det i høj grad var Dansk Folkeparti, der sammen med V og K fik igennem, at afdriften på sodavand skulle nedsættes, og det kan jo i og for sig godt bringes op i den sammenhæng også.

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg mener, at vi kigger alt for unuanceret på, hvad det er, vi spiser, og hvordan vi bevæger os. Som jeg tidligere sagde her i salen, ved vi fra undersøgelser, at det er vores bevægelsesmønstre, der har ændret sig meget, og det er selvfølgelig også, hvad vi så putter i munden. For hvis man starter dagen med guldkorn og saftvand til morgenmad, som nogle praktiserer, og kører videre sådan hele dagen, handler det måske ikke lige præcis om slik – som vi hele tiden gør til synderen.

Igen: Jo flere forbud man sætter ind, jo flere er der, der tager fat i de ting og gør det alligevel, fordi det bliver mere spændende. Vi kan se det med rygningen; nu er vi begyndt at få en stigning i antallet af unge, der ryger, og de må ikke engang købe cigaretterne mere.